

[Helmar Sørensen]

for skal jeg på socialdemokratiets vegne sige følgende:

Før påske gennemførte vi loven om statsgaranti for lån og rentetilskud til visse landmænd. Under behandlingen af dette lovforslag stillede regeringen i udsigt, at den ville fremsætte forslag om yderligere hjælp til de landmænd, der i årene 1975 og 1976 var udsat for store tørkeskader, da netop disse landmænds økonomiske forhold er særlig vanskelige.

Ved fremsættelsen af lovforslag nr. L 197 lever regeringen op til sit løfte. De landmænd, der har fået statsgarantier og rentetilskud i henhold til tørkelånslovene fra 1975 og 1976, vil med dette lovforslag for det første få forlænget lånenes afdragsfrie periode, for det andet beholde rentetilskuddene i den afdragsfrie periode, og den del af renten, der ikke gives tilskud til, tilskrives i den afdragsfrie periode hovedstolen. For det tredje bliver lånenes løbetid forlænget.

Socialdemokratiet støtter regeringens forslag og håber på en hurtig behandling af det.

Henrik Toft (V):

Mange af de landmænd, som har opnået tørkelån, står netop over for at skulle begynde at afvikle dem. Det har imidlertid vist sig, at 3 år er for kort en periode til at opnå så mærkbare lettelser, at de pågældendes driftsresultat er forbedret nok til at klare det. Derfor er det fornuftigt med en længere frist, som kan medvirke til en forbedring. Herved skabes forhåbentlig mulighed for, at staten taber færre penge, og for, at en landbrugsproduktion til eksport bliver opretholdt i lidt større omfang, end det ellers ville have været tilfældet. Jeg tror faktisk, at en vedtagelse af dette forslag kan begrænse arbejdspresset for administrationen.

Venstre har nogle spørgsmål om dem, som er begyndt at afvikle deres lån, hvor mange der har indfriet m. m. Venstre vil medvirke til en positiv behandling i udvalget.

Grove (KF):

Dette lovforslag blev jo lovet af regeringen, da vi behandlede gældssaneringsloven. Vi gik også ind for det lovforslag, som nu er lagt frem, og vil medvirke til en positiv og hurtig behandling.

Halvgaard (FP):

Inden for de senere år har folkettinget skullet tage stilling til adskillige forslag om tilskuds-, garanti- og låneordninger for forskellige grene inden for dansk erhvervsliv. Stort set hver gang har et flertal her i folkettinget stemt ja til disse ordninger, og det er bl. a. en af årsagerne til, at Danmarks økonomiske situation er så kaotisk, som den er, idet det har betydet øgede omkostninger og øgede skatter. Det er uforståeligt, at politikerne stadig ikke vil indse, at når vi for skattemidler giver støtte til ét erhverv, skal det selvfølgelig betales af de andre erhverv. Der er ingen, der mere end fremskridtspartiet beklager den situation, en række landmænd befinder sig i på grund af både en forfejlet landbrugspolitik og en forfejlet økonomisk politik.

Selv om det måske i visse landbrugskredse vil være upopulært, siger fremskridtspartiet klart nej til dette forslag, uanset at det blot er en forlængelse af en tidligere ordning, dels fordi det principielt indebærer uoverskuelige konsekvenser, dels fordi det blot udskyder problemet for de berørte landmænd.

I øvrigt anser vi det for naturligt, at det er pengeinstitutterne, der påtager sig denne opgave ved normal långivning.

Skal dansk landbrug reddes, må der føres en helt anden økonomisk politik, der bl. a. nedbringer den høje rentefod og fritager erhvervet for de mange snærende restriktioner.

I Danmarks Nationalbanks beretning for året 1979, som offentliggjordes den 20. marts 1980, hedder det om planerne om videreudviklingen af en såkaldt selektiv erhvervs politik – jeg tillader mig at citere:

»Spændingerne på penge- og kapitalmarkedet løses ikke ved øget anvendelse af selektiv kreditpolitik, hvor nogle udvalgte sektorer får kredit stillet til rådighed på særlig favorable vilkår, medens kreditten til andre formål vanskeliggøres.

Umiddelbart kan det virke fristende at støtte særlig trængte erhverv, men dette vil uundgåeligt ske på bekostning af forringelse af markedsvilkårene for de grupper, som ikke har adgang til særordninger. Samtidig viser erfaringerne, at det er vanskeligt at trække grænsen, da flere og flere grupper vil melde sig med krav om støtte. Hertil kommer, at subsidieelementet har en tendens til at vokse,